

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286, Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚIVA!

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 741 (6175)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 30 noiembrie 1969

Pentru patinatori, iarna... a sosit!

Decor de iarnă autentică, ieri, la patinoarul artificial „Floreasca... Pitiți printre blocuri, soarele și-a trimis câteva raze rădăle, făcând să scîlbească gîlinda de gheață, pe care evoluau o serie de fruntași ai patinajului bucureștean, în cadrul tradiționalei festivități de deschidere a sezonului. În fotografia noastră vă prezentăm două cupluri de tineri patinatori, pe care îi vom revedea curînd în primele apariții competiționale (de la stînga la dreapta): Letitia Păcuraru și Dan Săveanu (I.E.F.S.); Daniela Popescu și Marian Chioșea (Dinamo).

Foto: V. BAGEAC

SPORTUL propune: ORGANIZAREA „CUPEI ROMÂNIEI” LA SCHI

După o existență experimentală de trei sezoane, Cupa Mondială s-a instalat definitiv printre „clasicele” schiului alpin. Marele merit al acestei competiții rezidă în interesul constant fierbinte pe care-l menține de-a lungul întregului sezon datorită emulației și acumulării de puncte în cursurile ce figurează în calendarul Cupei Mondiale. Perspectiva obținerii unui loc în ierarhia virtuții a înflăcărat și energie unei activități competiționale aflate în somolență, dezvăluind orizonturi noi de atracție. În același timp, în contextul schiului alpin internațional, clasamentul întocmit pe fiecare disciplină — slalom, slalom urias, coborîre — ca și alcătuirea sa generală evidențiază, în orice moment, forța și vigoarea fiecărei echipe naționale participante, ca și forma principalilor pretenzenți la titlul de „cea mai bună sau cel mai bun

schior mondial al anului”. Competiția cuprinde în sine un suspens prelungit, datorită desfășurării sale pe episoade, în țări și la termene diferite. Preluînd din formulă ideea, finalitatea și foloasele regeneratoare, CREDEM CĂ ȘI LA NOI ÎN ȚARĂ SE POATE INTRODUCE CLASAMENTUL PENTRU DESEMNAȚIA CELUI MAI COMPLET SCHIOR ȘI CELOR MAI BUNI PE DISCIPLINE SUB TITLUL „CUPA ROMÂNIEI”, într-o formă care ar putea fi următoarea: clasamentul s-ar alcătui prin cumularea punctajului maxim obținut de fiecare concurent în șase probe (cîte două din fiecare disciplină — coborîre, slalom urias) din nouă probe la care a luat startul. De asemenea, la alegerea concursurilor ce urmează să intre în clasamentul Cupei României trebuie să se țină seama de dificultatea și forța acestora. Intregerile să fie fixate la intervale relativ distanțate în cursul sezonului și sub condiția ca cei mai buni sportivi să se prezinte la start și să nu fie angajați în activități competiționale externe. În fiecare probă, se poate acorda următorul punctaj: 25 puncte pentru locul întâi, 22 pentru locul doi, 20 pentru locul

Fază din meciul Dinamo — C.P.B., câștigat de prima formație. Foto: B. GABRIEL

DINAMO ȘI I.E.F.S. ÎNVINGĂTOARE CU 3-0 ÎN MECIURILE DE VOLEI DISPUTATE IERI

În sala Giulești s-au disputat, aseară, două din partidele programate în etapa a VII-a a diviziunii A de volei feminin. Au fost două întâlniri disproportionat de ușoare datorită diferenței de vârstă și de experiență a jucătoarelor din cele două formații rivale. În primul rând, I.E.F.S. a dispus în trei seturi (13, 9, 8) de Progresul. Diferența dintre aceste echipe nu a fost determinată de valoarea manifestată de ele, ci de greșelile comise, și într-o parte și în cealaltă parte a terenului, greșelile au abundat, dînd jocului un caracter anost. Progresul, care nu spera să câștige decât eventual — un set, a fost pe punctul de a-și realiza dorința în setul doi, cînd a condus cu 6-0. Se pare, însă, că perspectiva îndepărtată visului le-a speriat pe jucătoarele Progresului, care au comis, după aceasta, greșelile după greșelile. Au arbitrat C. Florescu și V. Barb. V. SANDULESCU-coresp.

o victorie cu 3-0 în fața formației C.P.B. însă cu oarecare dificultate, deoarece poligrafele au arătat, de la început, că doresc să-și apere serios șansele. Desi dinamoviste, cu Lia Iliescu în teren, au arătat mai multă forță în atac, adversarele lor au luptat totuși cu multă înverșunare și au atacat desori deciziv, în special prin Ionescu (foarte bună în acest joc). Greșelile în situații simple, precum și o oarecare dezorganizare în teren au făcut ca jucătoarele de la C.P.B. să nu reușească să-și aducă de acasă un set. Se părea că în setul doi, după un început plin de ecuații, C.P.B., care a condus surprinzător cu 6-0 și 7-2, Dinamo va trebui să se întrebuneze serios în acest meci. A fost, însă, un foc de paie, ce s-a stins curînd. Campioanele s-au concentrat asupra jocului și nu au mai lăsat nici o speranță poligraferilor. Scor final: 3-0 (6, 8, 9). S-au remarcat: Lia Iliescu și Mariana Popescu (Dinamo), respectiv Angela Ionescu (C.P.B.). Au arbitrat E. Vitulescu și M. Nicolau.

ÎN PRIMA ÎNTILNIRE DE HOCHEI ROMÂNIA—IUGOSLAVIA 6-3 (2-1, 1-1, 3-1)

POIANA BRAȘOV, 29 (prin telefon). După câteva zile de odihnă și antrenament în localitate, reprezentativa noastră de hochei a întîlnit astăzi (n. r. ieri seară) în echipa Iugoslaviei un adversar hotărît, dînz, cu o deosebită poftă de joc. Partida, desfășurată într-o atmosferă scîndiană (temperatură foarte scăzută), a folosit selecționetei române care, în fața unui adversar valoros, a reușit unul din cele mai frumoase jocuri ale sale din ultimul timp. Formația română este într-un real progres, hocheiștii evoluînd cu

Pand în acțiune. Foto: M. BIRA

ușurință pe gheață, preferînd jocul combinativ și agresiv. Selecționata română a pășit pe poarta adversă, într-un ritm alert, cu frumoase combinații pe aripă. Este de menționat faptul că un aport consistent în realizarea acestei victorii l-au avut jucătorii din apărare, care au înscris jumătate din golurile selecționetei române. Aceasta înseamnă că team-ul tricolor a ajuns la un nivel de maturitate, cînd preferă finalizările cu rod al unei munci colective mai mult decît al unor acțiuni individuale. Adversarii jucătorilor români au dovedit că sînt excelenți pe gheață, patînd foarte bine și conducînd magistral pucul pe culoare aprinsă din gheț sau din plasamentul jucătorilor. Ei au trebuit totuși să se încline în fața unui adversar mai bun și mai ofensiv, în special, în finalul întîlnirii. Am remarcat din echipa oaspe pe Pfele, Renaud și Lap. Punctele au fost înscrise de: Bază (min. 13), Fană (min. 17), Ionijă (min. 21), Calamar (min. 43), Ionijă (min. 46), Sginec (min. 48) pentru România și de Renaud (min. 7), Pfele (min. 36), Renaud (min. 49) pentru Iugoslavia. Au condus IAN WICZINSKI și R. PRIMIERSKI (Polonia). Revanșa acestei întîlniri va avea loc mîine (n. r. azi) tot în Poiana Brașov, începînd de la ora 18.30. Mihai BIRA

GIMNASTELE ROMÂNCE CONDUC DETAȘAT ÎN MECIUL CU ECHIPA BULGARIEI

● DUPĂ IMPUSE: ROMÂNIA 183,35; BULGARIA 176,15

ORAȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ, 29 (prin telefon, de la trîmbișul nostru). În prima zi a meciului internațional de gimnastică sportivă dintre echipele feminine ale României și Bulgariei au fost programate exercițiile impuse. Avansul considerabil cu care conduc reprezentativa noastră își are explicația, în primul rînd, în evidentul mal buna ei pregătire, la toate aparatele. Dar, nu trebuie omis faptul că, în absența multor componente de bază ale vechii echipe (bolnave sau accidentate), antrenorii bulgari au fost nevoiți să apeleze la câteva gimnaste tinere insuficient pregătite încă pentru confruntările internaționale. Diferența valorică dintre cele două formații este fidel reflectată de clasamentul prizei zile: gimnastele române au câștigat, și la individual și la echipe, la toate aparatele.

Grație unei constanțe ce o caracterizează, la individual compus conduce Rodica Apăteanu, urmată de Alina Goreac și gimnasta bulgară Anastasia Mitova. Clasamentul pe aparate (echipe): sărituri: România 46,80, Bulgaria 45,44; paralele: România 45,00, Bulgaria 43,35; birnă: România 45,40, Bulgaria 43,05; sol: România 48,35, Bulgaria 44,35; pe aparate (individual): sărituri: Alina Goreac și Elena Ceampelea 9,45; paralele: Olga Ștefan 9,44; birnă: Alina Goreac 9,30; sol: Elena Ceampelea 9,40; individual compus: Rodica Apăteanu 36,95; Alina Goreac 36,70; Anastasia Mitova 36,05; Olga Ștefan 36,40; Lucia Chiriș 36,35; Elena Ceampelea 36,30. Duminică dimineață, întîlnirea continuă cu exercițiile liber alese. C. MACOVEI

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH VA REUȘI CIOCĂLȚEA SĂ-L AJUNGĂ PE SZABO?

După o zi de odihnă, finalul campionatului național masculin de șah a continuat sîmbătă seara cu disputarea partidelor din runda a XVI-a. În centrul atenției s-au aflat partidele principalelor candidați la titlu, Szabó și Ciocălțea. Liderul clasamentului, Iuliu Szabó, a trecut prin momente dificile în partida cu Traian Stanciu, care a jucat foarte întreprinzător, obținînd o poziție cu mari șanse de câștig. A intervenit însă criza de timp, acest vechi „adversar” al lui Stanciu, care l-a determinat, sub presiunea stegulețului care amenința să cadă, să accepte remiza prin repetarea mutărilor.

Victor Ciocălțea a jucat o partidă complicată cu Em. Reicher. În poziția de întreprinzător el are o figură pentru 3 pionii și, credem, șanse ceva mai bune. Încercările lui Florin Gheorghiu de a câștiga s-au izbit de rezistența tenace a lui Paul Voiculescu, partida întreprinzător, obținînd o poziție cu mari șanse de câștig. A intervenit însă criza de timp, acest vechi „adversar” al lui Stanciu, care l-a determinat, sub presiunea stegulețului care amenința să cadă, să accepte remiza prin repetarea mutărilor.

Victor Ciocălțea a jucat o partidă complicată cu Em. Reicher. În poziția de întreprinzător el are o figură pentru 3 pionii și, credem, șanse ceva mai bune. Încercările lui Florin Gheorghiu de a câștiga s-au izbit de rezistența tenace a lui Paul Voiculescu, partida întreprinzător, obținînd o poziție cu mari șanse de câștig. A intervenit însă criza de timp, acest vechi „adversar” al lui Stanciu, care l-a determinat, sub presiunea stegulețului care amenința să cadă, să accepte remiza prin repetarea mutărilor.

CITIȚI ÎN PAGINA A 4-a ILIE NĂSTASE CONTINUĂ SERIA VICTORIILOR! Învingînd succesiv pe Ion Țiriac și Stan Smith, tenismanul nr. 1 al României s-a calificat în finala marelui turneu „open” de la Stockholm

AZI, ETAPA A XIV-a A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

În cadrul campionatului diviziei A la fotbal va avea loc azi penultima etapă a turului. Dintre partidele ce se vor disputa astăzi, celea atrag în mod deosebit atenția. Este vorba de meciurile Politehnica — Dinamo București, Rapid — Farul și Steaua — Dinamo Bacău. Iată programul complet al etapei a XIV-a:

- PETROȘANI: Jiul — Crișul.
- CLUJ: C.F.B. — Univ. Craiova.
- IAȘI: Politehnica — Dinamo București.
- TG. MUREȘ: A.S. Armata — „U” Cluj.
- PITESTI: F.C. Argeș — Petrolul.
- BRAȘOV: Steagul roșu — U.T.A.
- BUCUREȘTI: Rapid — Farul (stadionul Giulești, de la ora 14; în deschidere, de la ora 12,15, se vor întîlni echipele de tineret rezerve).
- BUCUREȘTI: Steaua — Dinamo Bacău (stadionul „23 August”, de la ora 14; în deschidere, de la ora 12,15: echipele de tineret rezerve).

CLASAMENTUL ÎNAINTEA JOCURILOR DE ASTĂZI	
1. Dinamo Buc.	12 8 1 3 26—13 17
2. Rapid	12 6 4 2 20—11 16
3. Univ. Craiova	12 6 3 3 19—14 15
4. Dinamo Bacău	13 5 4 4 19—16 14
5. Jiul	13 6 2 5 18—17 14
6. Steagul roșu	13 7 0 6 22—23 14
7. U.T.A.	13 6 2 5 18—20 14
8. Steaua	12 5 3 4 28—19 13
9. F. C. Argeș	12 5 3 4 24—17 13
10. Farul	13 6 1 6 16—20 13
11—12. Petrolul	12 4 4 4 14—14 12
11—12. „U” Cluj	13 6 4 16—16 12
13. Crișul	13 4 2 7 18—27 10
14. C.F.R.	13 4 2 7 11—22 10
15. Politehnica	13 3 2 8 11—16 8
16. A. S. Armata	13 3 1 9 11—26 7

Haiđu din nou în poartă. Masivul portar al echipei Steaua a reapărut în formație, după ce Suciuc s-a accidentat, către sfîrșitul meciului cu Petrolul. Așadar, după o îndelungată absență, Haiđu a „debutat” din nou în divizia A. Li urmă succes! Foto: ION POPESCU (Ploiești)

DEBILITATEA PEDAGOGIEI?

Reluăm cu fervoare mai vechea noastră dătrăbă la adresa „premiului maladiu”, sub impulsul unor noi date și al perseverenței cu care problema stăruie pe tapet, impunînd căi de rezolvare. Să o luăm cu înțeleșorul, cum stă bine vîrstei noastre, și revizînd premisele să încercăm a găsi soluții pentru că, orice s-ar spune, simpla enunțare a obligativității prezenței în sala de gimnastică nu rezolvă problemele. O nație de oameni sănătoși nu se creează la comandă, ci prin convingere. Să judecăm, deci. Va să zică, în școlile noastre se înregistrează, în continuare, o dureroasă proporție de absentești la orele de educație fizică. Să trecem peste slăbiciunile unor profesori care nu reușesc să-și facă alt de interesant și de atrăgătoare lecțiile înct elevii să afliuze spre ele ca albinele spre poiana cu flori. Și să ne oprim doar la aspectul particular — dar nu lipsit de gravitate — al școlărilor care, cu obăduirea părinților, uneori cu indiferența dascălilor și totdeauna cu complicitatea medicilor, solicită ceea ce s-a numit ingenios „scutirea de sănătate”. Și, din nou, să lăsdm de o parte numărul, nesemnificativ statistic, al elevilor cu invalidități reale. Să ne ocupăm mai curînd de școlarii cu infirmități fizice simulate, de firavii care refuză untura de pește a educației fizice reconfortante, de plăpînzii cărora „mamitele” le recomandă certificate medicale și nu medicina curativă a educației fizice, să ne ocupăm, la urma urmei, de cei ce caută ameliorarea mediei școlare prin evaziune de la exercițiile corporale. Așadar, se constată că în majoritatea cazurilor este vorba de nota elevului slab. Atunci să ne întorcem la tezele fundamentale ale pedagogiei, la părțile ei componente și insolubile. Dacă școala își propune să formeze un tînrăr armonios dezvoltat, atunci certificatul de absolvire care menționează doar starea spirituală a elevului este incomplet, neconcludent. Pedagogia care nu poate valida și starea fizică în care a predat vieții un adolescent este ea însăși debilă, infirmă. Acordînd un cec în alb celor ce solicită scutiri medicale, socotîndu-i deci de bună credință, înct nu-i putem absolvi de un calificativ. La urma urmei, un elev, părintele sau medicul său curant, au libertatea de a refuza beneficiile educației fizice, deși nu e bine și nici recomandabil. În schimb, școala este obligată să califice infirmitatea declarată. Și atunci, propunem ca elevilor scutiți de educație fizică, infirmii din ce motive, să li se treacă în catalog cea mai mică notă de trecere, pentru a marca astfel categoric starea lor nesatisfăcătoare de subdezvoltare corporală. Dacă infirmitatea intelectuală poate fi amendată cu note mici, de ce n-ar fi tot așa și pentru slăbiciunea celorlalte componente a tînrărului pe care școala și-a luat obligația să-l trimită întreg spre meandrele vieții? Victor BANCULESCU

SENTIMENTUL APEI

O, voluptatea linei lunecării! Un duh fluid, de moale unduire... Cind linii lungi de ritmuri-mingierii Topește trupu-n val-nemărginire...

Trecere-cintec, vint duios, prelung! Un sentiment ciudat, de dezlegare: Neincetât impuls fără-nțebare, Un dulce infinit ce-l simt și-ajung.

Vasile DIACONESCU

1000 000 DE METRI IN 9 LUNI!

70,2 și 2:35,4 în probele de 100 m și, respectiv, 200 m delphin; 10 victorii internaționale și 3 titluri de campioană a României, dintre care cel mai spectaculos și mai puțin scontat, a fost realizat

precedat de nu mai puțin de 8 sportive din R. D. Germană.

Carnetul de antrenament al prof. Gh. Dimeca ne confirmă că pentru a atinge actuala valoare, Agi a înținat în acest an 1.000.000 de metri (cifra care deocamdată constituie un record absolut pe plan național). Cu o ambiție ieșită din comun, ea a ales fără săvârșă căile antrenamentului de mare duritate, realizând cele mai durabile și satisficții din întreaga carieră. Dar cuplul sportiv-antrenor nu pare destul de înclinat cu ce a realizat până în prezent și vedește ambiții superioare, care vizează un loc în finala europeană (200 m) de anul viitor. Obiectivul nu ni se pare irealizabil, dacă pe baza fondului acumulat până în prezent înaintoarea va lucra pentru îmbunătățirea vitezei, factor determinant pentru apropierea de marile performanțe. (a. v.)

Table with 3 columns: Name, Age, Time. Includes names like Gdynia, Beșlia, Cluj, etc.

în disputa sprinterelor (100 m). Iată criteriile care au determinat selecția de specialitate să atragă pe Agneta Șterner (născută la 6 februarie 1949, 1,71 m și 67 kg) titlul de înaintoare nr. 1 a anului.

Pe linia unui progres constant, bazat pe o dezvoltare a forței, alături de unei continue cizilări a elementelor defnului, poate cel mai greu procedeu pentru o înaintoare, Agi - cum o numesc colegile de antrenament (clubul Steaua) - a tranșat definitiv, în acest an rivalitatea cu Nicoleta Ștefănescu și Georgeta Cerbeanu, fostele recordmane ale celor două probe, afirmându-se cu multă vigoare pe plan internațional. De la începutul lunii ianuarie și până la finele lui septembrie ea nu a cunoscut înfrângerea într-o probă pe distanța de 200 m, pierzând doar două "sute": prima la Bruck (Austria) în fața Helgăi Lindner (R. D. Germană), cea mai bună specializată a continentului, și cea de-a doua la Balcaniada. Pe lista celor mai bune performere europene ale anului, Șterner ocupă (la 200 m) poziția a XIII-a, dar nu trebuie omis faptul că în acest clasament ea este

Piscine sui-generis

Recent au fost comandate la șantierul naval din Marsilia un lot de 12 nave (șlep) cu o greutate de 100 de tone, o lungime de 31 de metri și o lățime de 12 metri, destinate scufundării. Mai precis ele vor fi amplasate la marginea unor plașe din dreptul etajelor localității de pe rîul Saône și folosite ca piscine de înal. Fixarea lor în apă se va face pe piloni, iar scufundarea - cu ajutorul unor saci cu lest. Un asemenea bazin pluuitor costă cu aproximativ 30 la sută mai puțin decât unul clasic.

MANOLE FLORESCU înotător de cursă lungă

Face parte din "vechii gardi" ai natașilor. S-a început activitatea sportivă prin 1928, pe cînd era în liceu. Apoi, student fiind (la Conservator), a devenit profesor. I. Prunner, unde putea activa decât la clubul "Sportul studentesc"? Acolo a jucat și în echipa de rugby și - cum era obiceiul - ca orice rugbyist, a practicat, iarna, hocheiul. Apa a rămas, însă, marea chemare.

Imaginea, dintr-o colecție personală, vă prezintă un grup al participanților la cursa de mare fond pe Dunăre, Brăila-Galați, din 1926. În dreptul semnului (x) - tîndrul (pe vremea aceea) Manole Florescu, reprezentînd culorile Sportului studentesc

INOTĂTOR DE CURSĂ LUNGĂ

Între cele două războaie, se desfășoară o probă tradițională, de mare amploare: Brăila - Galați, 20 km. La startul ei se alinau peste 100 de concurenți, reprezentînd creșta "activiștilor" din diferite centre din țară și, bineînțeles, din porturile dunărene. Anul de-a rîndul a fost protagoniștii îngscirîndu-și de cîteva ori numele în palmaresul dificilei înfrîngeri; ca și în al altora, tot de amploare. De pildă, cursa de la Oltenița (5 km), Căllărași (13 km), Măcin - Gheci (11 km), Giurgiu (10 km) etc.

Vechii de culoar la bazin sau adversari pe Dunăre l-au fost: constanțeanul I. Spînu, avocatul brăilean Băncilă, actorul Mircea Șeptilici (tunul dintre elevii săi), frații Mitttelu și mulți alții.

Ultima oară a cîștigat cursa Brăila - Galați în 1939.

SUB CUPOLA ATE-NEULUI

Era și explicabil ca pe tînarul Emanoil Florescu - Manole, cum îi spuneau toți - fire sensibil, cu înclinații spre frumos, spre artă - să-l atragă mai mult disputa sportivă (indiscutabil mai...) complicată decât una în bazin (din mijlocul naturii; lupta în imensitatea de apă a bătrîniului Danubiu. În acest sens, joiavlaul arbitru și antrenor, Nea Manole, ne face mărturisiri. "Valurile pe care le întîmpinam pe Dunăre, îmi dădeau impresia unei turbulente simfonii de Beethoven sau Brahms. Cred că și faimosul Johann Strauss, ca și reputatul nostru compozitor Ivanovici, au auzit cîndva această muzică, pe care au redat-o - fiecare în maniera cunoscută - atunci cînd au creat neplăcute pagini de muzică. Cert este - subliniază fostul campion național - că muzica îmi plăcea mult, foarte mult". Dragostea pentru muzică a născut-o de la tatăl său, care înța la diferite instrumente și l-a îndrumat pașii în acest sens. Emanoil Florescu a studiat vioara și clarinetul manifestînd însă o afinitate deose-

HAT-TRICK-ul LUI MARIAN SLAVIC

După numai 4 ani de activitate competițională, caz destul de rar înclînt în istoria înotului, Marian Slavic încheie sezonul 1969 cu un spectaculos hat-trick: a devenit pentru prima dată campion național și recordman absolut în cea mai rapidă probă (100 m) de crawl, a dominat ca un cap întrecerile primei Balcaniade, plecînd din piscina olimpică de la Izmir cu 5 medații de aur și a intrat în majoritatea sufragiilor specialiștilor din țară, care l-au desemnat ca cel mai bun înotător al anului.

Cartea sa de vizită este însă mult mai bogată, și ea îl recomandă pe pioleteanul Slavic, aflat de patru ani în grupa de performeri a clubului Steaua, printre sportivii de frunte ai țării. Talentul și umiltatea sa constanță (ca urmare a posibilităților superioare de recuperare după efort) l-au permis, pe parcursul întregului sezon, să îmbunătățească 3 noi recorduri naționale (55,8 la

100 m liber, după ce cu 40 de minute înainte câștigase finala de la Izmir în 55,7 și 2:02,9 la 200 m liber și 2:18,2 la 200 m mixt) și să aibă o contribuție substanțială la corectarea spectaculoasă a celor două etape (4 x 100 m, 4 x 200 m liber și 4 x 100 m mixt). Ca o notă inedită se poate sublinia că toate cele 6 recorduri au fost stabilite în concursuri desfășurate peste hotare.

Craulist prin excelență, avînd o tehnică și o suplețe demne de invidiat, dar în același timp un foarte bun tetratlonist, Slavic ne-a obișnuit cu prezența meritorii în toate concursurile la care a luat startul, elevul prof. Gh. Dimeca - ca un veritabil jolly-joker - ducînd tot greul echipei naționale în întrecerile de la Praga (medic cu de Cehoslovacia), Varșovia (Gupa Europei) sau Balcaniada. Totodată, evoluțiile sale de la Siracusa și Kiev (de fiecare dată pe podium de premiere) și mediile performanțelor înregist-

trate pe tot parcursul anului - 56,0 la 100 m liber și 2:04,8 la 200 m liber (doar

Table titled 'CELE 16 "SUPE-ALTE LUI SLAVIC' with columns for Name, Age, Time. Includes names like Gdynia, Beșlia, Cluj, etc.

9 curse) - îl însorise în familia sprinterilor de bună valoare de pe continent. Paradoxal însă, analizînd posibilitățile lui Slavic (născut la 30 ianuarie 1948, 1,86 m și 74 kg) pentru "europenele" din anul viitor, ne gin-

dim în primul rînd la proba de 200 m mixt, unde șansele unei definitive consacri par să-i surdă cel mai mult. Departe de a se pregăti în mod special pentru tetratlon, el are deja la activ un 2:18,2, cifra cea mai apropiată (mai puțin de 8 secunde) de un record continental al vreunei probe de 200 m, care atestă incontestabile calități alături de resurse încă neexplorate. Un loc în finala de la Barcelona? Nu ar fi exclus, dar totul depinde de seriozitatea necesară în antrenamentul cotidian și mare intensitate și permanența colaborare cu antrenorul său, acceptate de campionul țării cu aerul unui romantic visător, suvint ce definește extrem de sugestiv, din păcate, viațune sa actuală despre înnotul de performanță. (a. v.)

SĂ NU AȘTEPTĂM ANUL 2000

Dacă cenzorul roman Cato cerea cu insistență, la începutul și sfîrșitul fiecărui discurs din senat, distrugerea Cartaginei, credincioșii întru totul ideii sale pînă la etatea de 85 de ani, fără a o vedea însă realizată (ea s-a produs trei ani după moartea sa!), noi cei ce răspundem de activitatea natașilor românești avem de asemenea o obsesie. Este vorba de construirea unui număr cât mai mare de bazine de înal, fie ele cît de

simple. Dar pentru atingerea scopului propus, mărturisim sincer, nu vom avea răbdarea unei îndelungi așteptări și dorim a ne vedea înfăptuiți vizul cu mult înaintea anului 2000.

Motivul care ne determină sînt multiple și, chiar cu riscul de a nu spune ceva nou, le vom acorda importanța cuvenită.

Este un lucru bine stabilit că înnotul, ca sport de performanță, este un apanaș al furtății și adolescenței, și de aceea marii campioni sînt mai întotdeauna niște copii. Ajuși la vîrsta de 13-14 ani, tinerilor li se pot întui posibilități de escaladare a piramidei performanțelor, astfel că cei ce se poticnesc pe parcurs pot cu mare ușurință să aleagă un alt sport. Or, tocmai în acest lucru constă marea cîștig.

În majoritatea țării lumii înnotul constituie o bază de plecare spre alte discipline sportive. Înnotul este abordabil din cea mai fragedă copilărie, aproape îndată după naștere, și am putea afirma fără să exagerăm cîtuși de puțin că pe un copil îl poți învăța să înnote chiar înainte de a ști să meargă. Acomodarea ființei umane cu acest element primordial al vieții, care este apa, pare cît se poate de firesc, și numai o greșită înțelegere a marilor sensuri, precum și pierderea contactului cu clarvizionul unor popoare de mare civilizație și cultură din trecut, l-au făcut pe

moderni să ignore tocmai una din căile cele mai sigure de formare a unui tineret plin de sănătate și virtuți. În apă, plămîni capătă amploare și rezistență, se lărgește umerii și spatelui, vedem cum sporește energia micilor înotători.

O cale de tranziție spre stații, prin intermediul unei pregătiri multilaterale preliminare, adecvate procesului de creștere armonioasă a ființei umane, se dovedește a fi ÎNOTUL.

Itău un adevăr care a fost bine înțeles în multe țări de pe glob. În S.U.A., de pildă, înnotul este o materie de curs practic obligatoriu din școala primară. Aceeași atenție se acordă natașilor școlare în R.F.S.S., R. D. Germană, R.F.S. a Germaniei, Suedia, Spania, iar în Franța un absolvent de liceu nu poate deveni student înainte de a trece probele de la bazin. Mergînd mai departe chiar, atragem atenția că funcțiunile vitale organice se fortifică prin înnot, înlesnind enorm formarea individualității.

Practicarea acestui sport în mod organizat de la vîrsta preșcolară sau școlară în toate orașele, comunele și satele noastre ar duce în mod nelîndoielnic la formarea unor promoții de tineri sănătoși și disciplinați, puternici și curajoși, capabili de performanțe în orice alt sport ar alege. Acest lucru nu va fi posibil însă dacă nu ne vom uni preocupările pentru a construi cît mai multe bazine simple de înnot.

Forma organizatorică și structura administrativă a statului deschid, în zilele noastre, largi posibilități inițiativelor locale. Ca urmare, în toate colțurile țării se înalță orașe și edificii noi care stîrnesc admirație prin vastitatea și frumusețea lor, printre marea lor suplețe arhitectonică. Impodobirea acestui nou peisaj edilitar prin plantarea unor piscine, trambuline sau dreptunghiuri de valuri albastre în inima lor

ar răspunde în mod cert nu numai unor cerințe de ordin estetic, dar și unei necesități vitale pentru copii și tineret. Inițiativa și principala preocupare trebuie să pornească din stînul consiliilor populare care avînd largul sprijin al locuitorilor fiecărei comune, fiecărui oraș sau municipiu pot întreprinde frumose acțiuni spre atingerea scopului propus. Cu cît vom construi și răspîndi în întreaga țară bazine cît mai simple de înnot, cu atît oferă noastră de continuitate fortificare a tineretului generației, pe care o dorim aptă pentru marile realizări ale unei noi societăți, va avea o bază solidă, trainică, chetă și a viitoarelor succese.

C. MIHALI C. VIRGOLICI din F. R. Natașie

Heria VISSA Bușteni

FILE DIN ISTORIA ÎNOTULUI ROMÂNESC (V)

Anul 1928 a adus o undă luminoasă în activitatea natașilor bucureșteni. A luat ființă Clubul Național, iar numărul concursurilor oficiale - al edior program, cuprinzînd probe clasice de înnot și sărituri de la trambulină, a fost publicat cu trei luni înainte deschiderii sezonului - a-a triplu. Regulamentele condiționau participarea unui sportiv de legitimitate sa în cadrul unui club afiliat, și acest lucru a provocat o avalanșă de noi secții la T.C.R., înaintea, Vitorul, A.G.R.R. sau Olimpia. Mai poate fi consemnat și prezența la întreceri (în ajaz de concurs) a campionului german Werner Bork, care avea să creeze o adevărată școală de crawl în Capitală.

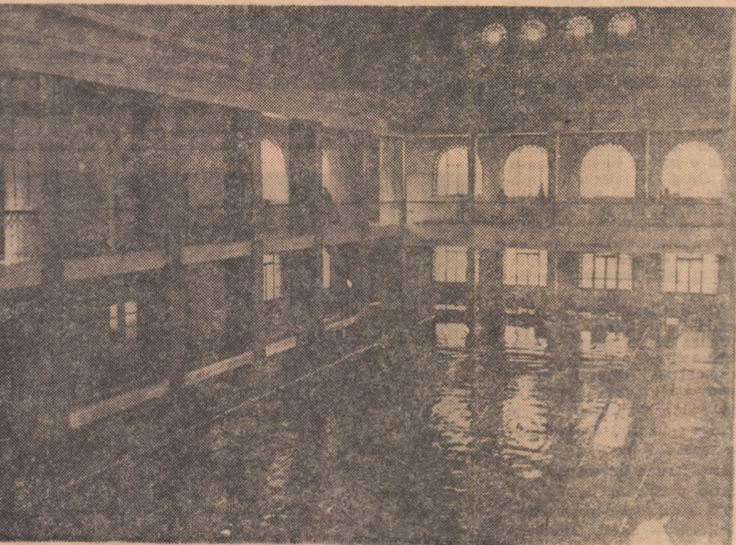
Piscina a suferit modificări practice, care au dus la apariția bazinei de 80 m, de 25 m, de sărituri, precum și a celor care au servit la concursurile de tetratlon. Într-o serie de concursuri dotate cu diverse trofee (Cupa Strand, Cupa Bădăreanu, Cupa T.C.R.) tabela de recorduri a suferit o serie de modificări.

Un prim concurs organizat între selecțiile orașelor București și Cluj este cîștigat de oaspeții cu 84-73. Mezul de polo dintre formațiile respective a luat sfîrșit cu victoria categoriei (7-0) a clujenilor.

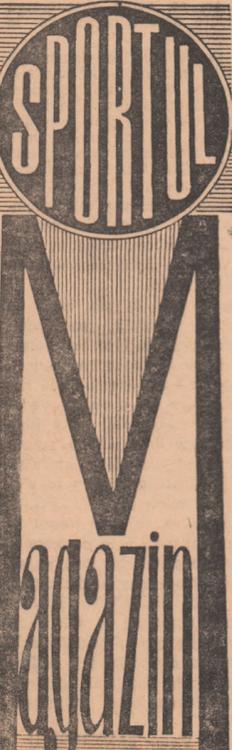
Pentru a doua oară consecutiv, Clujul are cîștigul de organizarea campionatului național de seniori, care se soldează cu 5 noi recorduri. Majoritatea medaliilor de campioni au poșisit la Oradea, Tg. Mureș și în vitrina clubului Universitatea.

Pe Dunăre aceeași activitate intensă: obșnuitul maraton Brăila - Galați, cîștigat de constanțeanul N. Băncilă. Cupa C. Oprîșanu care a consacrat succesul Bucureștenului E. Florescu, concursul organizat de Cercul atletic din Căldărași, la care au asistat 2000 de spectatori etc. Să recunoaștem, inițiativa nu lipsea în acie vremi dundrenilor... (a.v.)

...Și cînd avem, nu știm să folosim

Frumusețea arhitectonică a piscinei acoperite din Galați, pe care o aveți în imagine, constă în permanența o inițiativă în not. Din păcate ecorurile ei pînă nu au meară greutate în școlile din oraș, bazatul rămînîndu-l ore întregi nefolosit (sau prea puțin folosit)

Părerile ale cititorilor

Pe adresa redacției ne-a sosit zictea trecute o scrisoare din partea tov. Petre Moșoiu, fost instructor federal al F. R. Natașie. Din rîndurile ei se desprinde o idee interesantă, care merită a fi reținută.

Am urmărit cu multă atenție în ultima vreme campania dusă de ziarul SPORTUL pentru ca tot mai mulți școlari de pe întreg cuprînsul țării să poată deprinde tainele înotului, acest sport minunat, datorit de sănătate și vigoare, și nu de puține ori mi-am reamîntit de numeroasele mele încercări, de pe vremea cînd lucram ca activist al F. R. Natașie, pentru a extinde practicarea înotului în toate școlile.

Asăzi sînt convins că posibilitățile de realizare a ceea ce în urmă cu cîteva decenii părea doar un vis sînt întînit mai mari. Peste tot apar orașe noi, clădiri splendide în care școlarii iau contact cu abecedarul și se pregătesc apoi pentru a deveni cetățeni folositori patriei noastre. Itău de ce nu mi se pare de loc irealizabilă o inițiativă care ar prevedea construirea în curtea fiecărui școlă a unui bazin de dimensiuni reduse de 20 m cu o adîncime de 120 cm. Aceste piscine ar putea fi folosite cu maximum de eficiență în timpul vacanțelor de vară, cînd, cu ajutorul unor instructori specializați, toți copiii școlii ar putea să învețe ÎNOTUL.

Emil IENCEC

1000 DE ELEVI ÎNTR-O ȘTAFETĂ

Liceul Saint-Charles din Marsilia a organizat recent o pasionantă ștafetă de înnot 1000 x 25 de metri, la care au luat parte elevi de toate vîrstele din prima și pînă la a 12-a clasă. Au fost

premiat, cu această ocazie, cei mai rapizi înotători din fiecare an școlar, precum și clasele care au mobilizat cel mai mare număr de participanți.

NUMERIC UNUI NEPORTO

AVEM DREPTUL LA IUBIRE?

Lumea asta e altă de mică, încât unii dintr-o adresă și trimiți la domiciliu, închis în plic, cite-n gînd al lor. Obținusec să răspund fiecăruia, după pterile ce le am, chiar cînd mi se cer sfaturi...

Tîndrului sportiv și s-a întimplat un lucru, care e departe de a fi nemăposibil: s-a îndrăgostit. Nimic mai firesc la 21 de ani, și-a spus și el, o dată ce în Arcadia ferice este codru de trăit!

Ce este de făcut, ar vrea să știe corespondentul meu. Să fie adevărat că dragostea nu e compatibilă cu mînea? Că sportivitatea exclude sentimentele? Chiar așa, aproape textual și cu semnătura întregă a numelui. M-a amuzat răvășit, firește, însă m-a și emoționat: mai sînt astfel de tineri în jurul nostru?

Dacă nu e cumva o farsă a antrenorului, cum bănuiesc că ar putea să fie, e una din exagerările celor care își închipuie că sportul este un fel de cin monahicesc, care ține să facă din jucătorii echipei robi ai arenei, nimic mai mult. Celor ce vor să-l transforme pe tinerii sportivi în niște înfrimări suferite, le-aș aminti frumoasa întimplare cu Alexandru cel Mare, pe care Aristotel l-a făcut atent, pe cînd se aflau în India, să nu-și neglijeze treburile de stat pentru o dașă de ce-l captivase în întregime. Baiețarii auzit totul și l-au dus pe Alexandru pe-un cîmp, unde l-a spus: "Mîna să te acuzai la aceeași oră, după arbutul de coala. Vei vedea ceva interesant! La ora indicată, viteazul Crai Machidon se pîi după arbut și are parte de un spectacol deosebit de instructiv: dintr-un tuftu apăru chiar mentorul său Aristotel, care se țira în patru labe prinse brusturi. Pe spinarea lui, călare, se afla batadera, care ridea cu hotote și îl mîna pe filozof ca pe-un asin.

Morală fabulei e la mîntea oricui, dar nu oricine știe că un coleg al lui Aristotel a spus că "dragostea e bala prime-nitoare, care întînește și dă puteri noi luptătorului obosit".

Iată răspunsul destinat tîndrului fotbalist îndrăgostit, ca și antrenorului mișogin, care pare să fi uitat cu desăvîrșire că sportul e viață, nu elastru și penitență!

George SBARCEA

Picături... Decepția unui boxer! cînd a vrut să puncteze adversarul la cap, e constatat că n-are unde...

Metamorfoze posibile! pe ring - cocos, acasă - pasăre rară, la serviciu - pasăre căldătoare.

Dan MIHAILESCU

ION STANCU - BUCUREȘTI. Să vă dau un exemplu de fotbalist care are respectul fair-play-ului? Din rîndurile apărătorilor, e greu să găsești vreunul, cu excepția...

xandrescu. Presupun însă că plasa era uzată. De altfel, de atunci în care să se întrecă Mexic, în-a mai rupt plasa. Probabil, ca să nu aducă daune avuului obștesc!

V. COCU - CIMPIA TURZII. În cel de al doilea meci, România - Spania, disputat la București, noi conducem la un moment dat cu 2-0. Spaniolii aveau să reducă apoi handicapul, prin Veloso. 2) Cele 4 grupe finale de la C.M. vor avea cîte un "cap de serie". Acestea vor fi: probabil: Mexic, ca țară organizatoare, Anglia, actuala campioană mondială, R.F. a Germaniei, finalista ultimii ediții, și eventual câștigătoarea Campionatului European. În continuare, se va proceda prin tragere la sorți, țîndu-se însă seama de pozițiile geografice și chiar de forța fotbalistică a țărilor respective. În nici un caz, nu va exista o grupă care să cuprindă, să zicem, Anglia, Brazilia, Uruguay și Italia, și altele în care să se întrecă Mexic, San Salvador, Maroc și Australia (sau alia țară din această grupă). Și, așa, actuala ediție a C.M. suferă din cauza nepărtinirii unor echipe valoroase și, dimpotrivă, a...

NĂSTASE FLOREA - SINAIA. Constat că a intrat în legenda întîmplarea cu plasa ruptă de către un jucător de la C.C.A. (Steaua), cu prilejul turneului întreprins de această echipă, în Anglia, în 1958. Acest sut., istoric a fost tras de Onisie, nu de Ale-

Pe cînd campioană mondială?...

Foto: AUREL NEAGU

JUMĂTATE DE TEREN DE ÎNCHIRIAT!

Cînd vine vorba de o echipă despre care se spune că joacă modern, apoi putem fi siguri că este vorba de una care joacă defensiv. De la o vreme încoace, tot ce apare nou în tactică are caracter defensiv. Mai importantă decît marcarea golurilor a devenit preocuparea de a nu primi goluri. Și toată această evoluție "modernă" este denumită pedant: joc realist, sau și mai pompos, joc științific.

Ca o epidemie s-au răspîndit în Europa cele mai variate sisteme defensive. Focarul epidemiei se află undeva între Milano și Zürich. Focul de acțiune a cuprins în mai puțin de un deceniu, tot continentul. Se betonează, se zidește, se aglomerază și se măsură pe în toate porțile de fotbal ale Europei. Dacă s-ar fi deus măcar jumătate din aceste eforturi fizice și intelectuale pentru mîntuirea echipei de atac, s-ar fi putut probabil marca mult mai multe goluri, poate chiar mai multe decît s-ar fi putut primi.

Dar firește, ca burlă gospodari, preferă să măture doar în fața porții sale proprii...

În aceste condiții, mijlocul terenului a devenit o țară a nimănui. Tot jocul s-a mutat în cele două spații de finalizare. Dar asta nu ar fi prea grav, dacă s-ar marca mai mult goluri. Însă nu numai golurilor marcate în campionate decescete an de an în cele mai multe țări. În schimb, în mijlocul terenului nu se mai petrece nimic. De vremuri, acti- vitatea cele mai strălucite talentate ale fotbalului mondial. Adevărații strategii, șefi de stat major, care de aci inițiază acțiunile combinate și cele mai solide apărări. În prezență, dacă se mai lupte în colo ete un mare talent de mijloc, ca Beckenbauer, antrenorul năstrucului se grăbește să-l transforme de îndată în măturător. Mînea nîc nu se mai conduce de la mijloc, ci de la periferie, adică spre spațiul de teren de din fața, ca Billy Wright, Kida, Kotormani, Vogl, Bozick, Cskalovski, Petrowski etc. Dacă ar fi mai joacă în prezent, ar fi fost de...

mult reduci la rolurile de otași fără galon al apărătorilor. Acum, mijlocașii se creează din jucători cu sînt bunii pentru alte posturi. Jucătorul prea puțin energic pentru a juca fundas și prea lent pentru a juca în atac - este totmai bun pentru a juca mijlocaș, iar jucătorul pus să joace mijlocaș nu joacă nici el de fapt la mijloc, ci este pus să sporească cînd numărul fundașilor, cînd pe cei al atacanților. O simplă masă de manevră, fără personalitate și fără cîmp propriu de desfășurare a talentelor.

Dar dacă mingea trece peste mijlocul terenului ca peste un cîmp al nimănui și dacă nimeni nu ține să mai desfășoare jocul și în această porțiune de teren, atunci, dați-mi voie să întreb: de ce mai jucăm fotbal pe terenuri atît de mari? Nu ar fi mult mai simplu să scurțăm terenurile, păstrînd doar cele două spații de finalizare? O tîrnie din teren pare de prisos. Lucrul acesta nu mi se pare absurd. Doar sub ochii noștri s-a petrecut o evoluție identică în handbal, unde handbalul în 11 s-a transformat în handbalul în 7 cu micșorarea corespunzătoare a terenului. Sînt și în handbalul mai înțelepți decît fotbalistii? Prefer să nu răspund la această întrebare. Dar din această transformare handbalul nu a avut decît de cîștigat. Poate nu ar suferi nici fotbalul de pe urma scurțării terenului de joc. Dimpotrivă, mi se pare că prin scurțarea terenului s-ar cîștiga spațiu util pentru alte scopuri. Iar jocul ar deveni mai intens, cîștigîndu-se pentru joc efectiv timpul cît se pierde în prezent cu trecerea mingii peste cîmpul nimănui și unde de fapt nu se mai întîmplă nimic.

Ideea aceasta nu mi-a venit peste noapte. Ea s-a născut ca urmare a unui studiu aprofundat al jocului celor mai bune echipe europene. Cel ce ar pune în practică această descoperire ar putea realiza chiar brevetele de invenție reprezentative, tîndrului student Emilian Dobrescu, azi unul din maeștrii consacrați ai compoziției șahiste românești. După săptămîni de intensă...

N. BRAȘOVEANU

DOUĂ DECENII DE (STRANIU) INTERLUDIU ȘAHIST

Cum se așterne praful peste o frumoasă performanță a șahului românesc, niciodată reeditată

Printre numeroasele aniversări și aduceri aminte, legate de tradițiile noastre sportive, trebuie subliniată cu roșu și aceea privind performanța cea mai înaltă obținută pînă acum de șahistii noștri. Ea nu este legată de evoluția în concurs a maeștrilor jocului pe 64 pătrate, ci aparține celor care e îndelungat pe calculul relațiilor de forțe - strict platonice - ale pieselor albe și negre - ceea ce se numește șahul artistic. Problemiștii sînt cei ce au adus această performanță mișcărilor noastre șahiste. Este cucerirea - în 1949 - a locului întâi în campionatul mondial de dezlegări de probleme de șah.

Într-o zi din entuziasmul sincer al celor membrii laborioși al cercului de problemești români, foarte activ în acea vreme, dorința de afirmare în acest test al forței de analiză șahistă s-a văzut încununată de un deplin succes. Ne reamintim cu emoție de serile lungi petrecute într-o cameră de etaj în str. Batiște, la domiciliul inginerului Leon Loewenton, căpitanul echipei noastre, unde aveau loc reuniunile celor ce trebuiau să reprezinte țara în întrecerea organizată (prin corespondență) de forul de specialitate din Cehoslovacia, deținătoare a titlului ediției precedente. Foarte inventiv în găsirea de "chei" în complicatele probleme de șah propuse spre rezolu-

Din cele 6808 de puncte posibile, echipa română totalizase 6885 p. foarte aproape, deci, de limita maximă. Urmasii în clasament echipe Ungariei cu 6872 p., apoi India, Iugoslavia, Franța, Olanda etc. În total, la startul concursului se prezentaseră 12 reprezentative de țări. Pentru a ilustra dificultățile întrecerii, inserăm...

Așa era anunțată marea veste în nr. 2/1950 al "Retrișet de șah"

activitate de analiză în fața tabel de șah, 10 formulare ale campionatului mondial au fost completate de către cei mai productivi dintre echipierii. Ele au fost înaintate forului organizator, la Praga, iar răspunsul acestuia, așteptat cu nerăbdare timp de mai multe luni, a venit într-o zi de toamnă a anului 1949: România pe locul I!

alături una din problemele care au dat de furcă tuturor concurenților. În poziția din diagramă, echipa noastră a indicat toate cele 11 soluții care duc spre matul în 3 mutații. Au trecut 20 de ani de la această memorabilă afirmare pe tîrnișul sportului minții. Două decenii în care - s-o spunem cu sinceritate - șahistii noștri, maeștrii ai jocului...

V. POPA - CLUJ. În cît timp poți învăța arbitrajul, la fotbal? Știu și eu? Unora nu le e suficient o viață întreagă! Vreți să vă dau exemple? Oricum, intersaș-vă la organul C.A.F.E.S. din orașul dv., cînd începe un nou curs de arbitraj. Perioade, se organizează astfel de cursuri.

I. TIFARU - ROȘIORI 1) Rocky Marciano, care prin sistemul "Computer" a fost desemnat cel mai bun boxer, de categorie grea, al tuturor timpurilor, n-a fost învins niciodată în activitatea sa profesională. Ca amator, sau o dată pe săptăm., cînd era mic copil... 2) Gene Tunney a cîștigat - la puncte - ambele meciuri susținute cu Jack Dempsey.

GHEORGHE LIMBAȘAN - MEDIAS. În anul cînd a cîștigat Cupa României, învingînd în finală cu 2-1, pe Rapid, Arșteful Turda activa în divizia B.

Ilustrații: N. CLAUDIU

OPINILE

prof. dr. LAWRENCE MOREHOUSE

directorul laboratorului de performanță umană de la Universitatea California din Los Angeles, coeditor al N.A.S.A. la Houston (TEXAS)

— Urmăriți antrenamentele atletilor americani? Ce servicii știți să faceți pe marginea lor?

— Cu ocazia pregătirii prelungite din partea antrenorilor pot face mai mult rău decît bine. Cînd se constată oboseală olimpicii a Statelor Unite, vin alături de antrenorii din țările străine. Trebuie să înțelegem că antrenorul care joacă pe terenul de J.O. în fața unui antrenor care aduce un complet concept de pregătire, regim alimentar etc. De aci de aci se vede că antrenorul este un procedeu, dar neajutat psihic.

— Ce vi se pare că este obișnuit prin această activitate?

— Individualitatea. Lăudabil este că biologi și medici realizează achiziții în cunoștințele științifice. Ei propagă ideea de a nu mai construi individuali cu datele medii ale populației. Trebuie acceptată opinia de normal pentru fiecare om de antrenament. Timpul înregistrării tuturor în același regim de antrenament a trecut. Încercările nu mai pot pune războaie de om de om, care fac antrenamentul în cadrul sportului de masă. Pentru antrenarea grupurilor trebuie adoptat ritmul acordat celor mai slabi. Antrenamentul construit pe criterii generale lipsite, în schimb, atletul de performanță de posibilitățile de progres.

— Laboratoarele mele nu sînt protejate în vederea antrenării atletilor. Noi studiem mai ales factorii pentru a elucida factorii ce limitează performanțele. Preferăm să investigăm atletii după ce au obținut medalia de aur. Fîndcă am avut cîteva experiențe triste. Cercetările științifice făcute în perioada premergătoare concursurilor au diminuat ulterior performanțele atletilor. Noi am numit acest fenomen "apărare prin analiză".

— Ce preconizați, ca specialitate în problema mecanismelor?

— Valabilitatea noștrii sînt în mare măsură extinse și la sporturile de echipă?

— De ce considerați preferabil în punct de vedere științific, studiul atletilor aflați în formă maximă?

— Fîndcă ne ajută să descoperim și să înțelegem factorii limitanți ai performanței. Am analizat odată forța musculară a piciorilor unui sprinter, reconstruind apoi modelul factorilor săi fiziologici și fizici. Am măsurat parametrii modelului am calculat valorile optime ale lungimii și frecvenței pașilor, precînd și viteza maximă pe care ar putea să o atingă. Concluzia era că subiecții ar trebui să depășească toate recordurile mondiale. Și, totuși, nu izbucneau pe lucru. Realitatea călăușă a descoperit o anumită cîmășă performanței. Măștrii atletului nu se relaxează și se repedează pe care ar trebui să-l contracționeze succesiv. Alerga cu frîna pusă. Am înțeles, atunci, un sistem de antrenament menit să accelereze ritmul relaxării în timpul alergării. Performanța s-a ameliorat, dar nu atît cît speram noi, bazîndu-ne calculul pe calculul puterii musculare. După alergarea lui de viteza frîna pusă, maeștrii săi au scîrbit lașii lor înverșunată, permițînd din călăușele lor înșelătoare, România. Dar s-a cîștigat un principiu de mare utilitate. De atunci, în toate sporturile de viteză s-au întreprins și se practică exerciții pentru relaxarea rapidă a mușchilor.

— Cum s-ar putea elimina primăria în antrenamentul a sportivilor de mare performanță, în fața tendinței de întărire a sportului, precum antrenamentul modern?

— Pînă să vorbesc despre acest lucru ar dori să afirm căvîngera mea cu performanțele atletice mai pe creșterea utilizării optime și integrată a tuturor capacităților pe care le are sportivii. De pîndă, studind odată cazul celui mai rapid călăruș, maeștrii săi au scîrbit lașii lor înverșunată, permițînd din călăușele lor înșelătoare, România. Dar s-a cîștigat un principiu de mare utilitate. De atunci, în toate sporturile de viteză s-au întreprins și se practică exerciții pentru relaxarea rapidă a mușchilor.

— Pînă să vorbesc despre acest lucru ar dori să afirm căvîngera mea cu performanțele atletice mai pe creșterea utilizării optime și integrată a tuturor capacităților pe care le are sportivii. De pîndă, studind odată cazul celui mai rapid călăruș, maeștrii săi au scîrbit lașii lor înverșunată, permițînd din călăușele lor înșelătoare, România. Dar s-a cîștigat un principiu de mare utilitate. De atunci, în toate sporturile de viteză s-au întreprins și se practică exerciții pentru relaxarea rapidă a mușchilor.

— Insistențele celor avizați, ca și ale echipierilor naționali noștri în frunte cu regretatul Leon Loewenton, adresate tuturor forurilor de resort, au rămas zadarnice pe parcursul întregului răzîmp de două decenii. Sesizările și corespondența adresată țării noastre de forurile de peste hotare, de asemenea.

De diva timp, problematici ing. G. Teodoru - președintele comitetului de șah artistic de la București - ca asigură că în foarte scurtă vreme ar începe campionatul mondial va fi, în sfîrșit, pusă pe picioare de cei ce au obligația s-o facă.

Să sperăm că, pînă atunci, nu vom alege să gărbătoșim următorul jubileu al cuceririi acestui titlu mondial.

Redu VOIA

O PROBLEMĂ CU 11 SOLUȚII...

Albul joacă și dă mat în 2 mutații

Acesta problemă datorită complexității celor Ft. Jeimek conține nu mai puțin de 11 soluții și numeroase curse ascunse. N3, R7, R8, c8D, c8T, c8C+, c8D, e8D, e8D, e8D, c8C+, Cursă: 1.e8D 7 N6 1

E PREFERABIL SĂ INVESTIGHEZI ATLEȚII DUPĂ CE AU OBTINUT MEDALA DE AUR!

— Un nou stil de antrenament bazat pe urmărirea ideii. Sportivul s-a deviat propriul său antrenor. Antrenorul actual s-a transformat, din ce în ce mai mult, într-un conditor în antrenament. În Statele Unite există un fel de clinică de antrenament, în care antrenorii se îndreaptă și se ocupă cu oamenii de știință. În asemenea împrejurări se transmit antrenorilor aceste idei și sînt învățați cum să le aplic.

— Omul care să continue în aceeași persoană și sportivul și antrenorul este o idee excelentă. Dar, împlinirea ei este condiționată de cunoștințele individuale.

— Evident, sportivul trebuie să aibă noțiuni de fiziologie, biochimie, biochimie și despre antrenament. La noi, am început să se pregădească sportivii din neapăsare. Perioada de studiu este foarte scurtă și trebuie să se termine cu cel puțin un an înainte de competiție pentru care se pregătește. În acest fel, atletul se familiarizează cu problema teoretică ale antrenamentului. Cunoștințele de pîndă, particulare științifice sportive și anatomice, și va începe să cunoască mecanismele antrenamentului care durează numai 12 secunde, cel mult un minut, sau mai multe minute. Întreaga muncă participă la antrenamentul sportivului, fiecare conexiune a lui, la realizarea din proba sa sportivă.

— Antei, încep să realizeze în ce măsură participă la antrenamentul în funcție de această condiție. Va fi orientat asupra elementelor și remisiilor diferitelor sisteme de antrenament. Dacă observăm toate acestea, atletul se va consulta cu antrenorul și cu medicul și vor stabili împreună programul de antrenament. Sportivul va ști în acest mod, ce are de făcut zilnic și în următoarele două, trei săptămîni. Așa se creează un sistem de antrenament propriu.

— Valabilitatea noștrii sînt în mare măsură extinse și la sporturile de echipă?

— De ce considerați preferabil în punct de vedere științific, studiul atletilor aflați în formă maximă?

— Fîndcă ne ajută să descoperim și să înțelegem factorii limitanți ai performanței. Am analizat odată forța musculară a piciorilor unui sprinter, reconstruind apoi modelul factorilor săi fiziologici și fizici. Am măsurat parametrii modelului am calculat valorile optime ale lungimii și frecvenței pașilor, precînd și viteza maximă pe care ar putea să o atingă. Concluzia era că subiecții ar trebui să depășească toate recordurile mondiale. Și, totuși, nu izbucneau pe lucru. Realitatea călăușă a descoperit o anumită cîmășă performanței. Măștrii atletului nu se relaxează și se repedează pe care ar trebui să-l contracționeze succesiv. Alerga cu frîna pusă. Am înțeles, atunci, un sistem de antrenament menit să accelereze ritmul relaxării în timpul alergării. Performanța s-a ameliorat, dar nu atît cît speram noi, bazîndu-ne calculul pe calculul puterii musculare. După alergarea lui de viteza frîna pusă, maeștrii săi au scîrbit lașii lor înverșunată, permițînd din călăușele lor înșelătoare, România. Dar s-a cîștigat un principiu de mare utilitate. De atunci, în toate sporturile de viteză s-au întreprins și se practică exerciții pentru relaxarea rapidă a mușchilor.

— Cum s-ar putea elimina primăria în antrenamentul a sportivilor de mare performanță, în fața tendinței de întărire a sportului, precum antrenamentul modern?

— Pînă să vorbesc despre acest lucru ar dori să afirm căvîngera mea cu performanțele atletice mai pe creșterea utilizării optime și integrată a tuturor capacităților pe care le are sportivii. De pîndă, studind odată cazul celui mai rapid călăruș, maeștrii săi au scîrbit lașii lor înverșunată, permițînd din călăușele lor înșelătoare, România. Dar s-a cîștigat un principiu de mare utilitate. De atunci, în toate sporturile de viteză s-au întreprins și se practică exerciții pentru relaxarea rapidă a mușchilor.

— Insistențele celor avizați, ca și ale echipierilor naționali noștri în frunte cu regretatul Leon Loewenton, adresate tuturor forurilor de resort, au rămas zadarnice pe parcursul întregului răzîmp de două decenii. Sesizările și corespondența adresată țării noastre de forurile de peste hotare, de asemenea.

De diva timp, problematici ing. G. Teodoru - președintele comitetului de șah artistic de la București - ca asigură că în foarte scurtă vreme ar începe campionatul mondial va fi, în sfîrșit, pusă pe picioare de cei ce au obligația s-o facă.

Să sperăm că, pînă atunci, nu vom alege să gărbătoșim următorul jubileu al cuceririi acestui titlu mondial.

Redu VOIA

DESTIN DE ALERGĂTOR

Mobile vămi, vă voi chema deîndată spre trupul meu adînc înșurubat în spațiul dintre ape și pămînturi, în respirația mea întințită și răcoroasă.

Nobile vămi, eu sînt alergătorul prin înălțimea aerului rar și-n zbor repet destinul unei păsări atrasă magic de un punct solar.

Ard pe retină apei și munții pe lîngă care trec frenetic, viu și fruntea mea presimte-nconștientă celui nîmb glorios și străveziu.

Dar plumbul, vai, îmi cotropește mersul obindu-mi single cu inerții, simt înima ca pe-o imensă plantă, vreau să renunț dar nu mă pot opri.

E punctul mort, tentația, poate somnul prin trupul meu făcîndu-și straniu loc și-nvăluindu-mă acum în ceață pe un tîrîm absurd de nenoroc.

Nobile vămi, va trebui un strigăt pe care-l vreau totuși, răscolitor să-mi biciașcă single și mușchii reinviind destinul meu de zbor.

Mă smulg și mă desprind, din nou pe lume se află munții și ape străvezii, prin trupul lor eu trec cu-nverșunare simțînd apelor glasurilor vîi.

Nobile vămi, obolul meu, supremul, e însetarea limpedelui trup, e sînt mișcarea, sînt alergătorul purtat de aripi care nu se rup.

Mihail SABIN

vorit recordul mondial de călăruș cu 2 secunde. Ca și în acest caz, mult sportivii au resurse excelente, rămase necunoscute datorită unei tehnici structurale în neconcordanță cu activitatea mea cu sportivii. Se înțelege, trebuie să vă spun că în jurul acestei idei am obținut cel mai mare succes din cariera mea. Cînd am realizat acest record, am avut în minte să evităm vătămările? Studiind programele de antrenament ale atletilor am observat că ele conțineau o sîmburină de activități care nu măreș în nici un caz eficacitatea, dar obosesc cu siguranță organismul. Am întreprins niște cercetări și am arătat superioritatea metodei de concentrare a antrenamentului, cu precădere, asupra mișcărilor specifice sportivului respectiv. Astfel, antrenamentele vor fi mai eficiente, dar mai puțin încărcate. Cu aceste studii am stabilit importanța specificității antrenamentului. Iată cum susține această idee un interesant experiment de laborator. Am testat forța flexorilor brațelor unei persoane, în poziție verticală și orizontală. Subiectul a făcut apoi exerciții de sportivitate desfășurîndu-se în poziție orizontală. Creșterea forței s-a realizat, dar sportivul se manifesta numai atunci cînd corpul se afla în poziție orizontală. Ameliorarea nu mai era evidentă, dacă tîndrului trecea în poziție verticală. Descoperirea este formidabilă, deoarece cînd măsori forța flexorilor unui braț, măsori, în fond, rezistența forței și a celui-si nervi, indiferent de poziția corpului. Mișcățile efectuate sînt identice, nu s-a schimbat decît poziția, și cu toate acestea există o diferență în influența specificității exercițiilor. Schimbarea de postură anulează efectul antrenamentului realizat într-o altă poziție a corpului. În fața acestei evidențe, ne putem gîndi la attea exerciții făcute de către sportivii în posturi nespecifice pentru tehnica lor curentă. Rezultă, probabil, acumulări minime, sau, pur și simplu, exercițiile rămîn fără rezultat, cu o pierdere înutit a energiei subiecților. În conformitate cu principiul demonstrat al specificității antrenamentului, argumentul este că antrenamentul simplu, cu cea de mai sus, au apărut la noi numeroase modalități de antrenament. Cu ajutorul lor sînt convinși că vor fi obținute rezultate excepționale în viitorul apropiat și mai îndepărtat, evitîndu-se totodată vătămarea sportivilor prin intensificarea acestora și efortului din antrenamente.

Romulus BALABAN

